

A nemzetközi helyzet kérdései és a Szovjetunió külpolitikája

Sepilov elvtárs jelentése a Legfelső Szovjet ülésén

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

D. T. Sepilov, a Szovjetunió külügyminisztere, a Szovjetunió Legfelső Szovjetének VI. ülésén a „Nemzetközi helyzet kérdései és a Szovjetunió külpolitikája” címmel az alábbi jelentést terjesztette elő:

KEPVESELO ELVTÁRSOK!

A Legfelső Szovjet-jelenlegi ülésének a jövőre várható gazdasági-fejlesztési állami tervet, valamint a Szovjetunió 1957. évi szülői állami költségvetését. Ezáltal kijelölték a szocialista népgazdaság, valamint a nép anyagi jólétének további fejlesztésére vonatkozó legfőbb feladatokat, a szovjet kultúra további lendületes fejlődését.

E hatalmas feladatok megoldása jelentős hozzájárulást tesz a VI. népgazdaságfejlesztési ötéves terv megvalósításához, a szocializmus építéséhez hazánkban.

Az az évi népgazdasági terv és állami költségvetés jóváhagyásakor a Legfelső Szovjetnek meg kell vizsgálnia a nemzetközi helyzet legfontosabb körülményeit is, amelyek közepette a szovjet emberek nagyszámú építő munkáját folytatják.

Az elmúlt év bővelkedett a nagyjelentőségű nemzetközi eseményekben. Mindannyian emlékszünk a közel-

mult eseményekre, amelyek a nemzetközi feszültség lényeges enyhülését mutatták. Ez az enyhülés az egész világ békeszerető államainak, a közvélemény legszélesebb körének erőfeszítései nyomán jött létre.

Közismert tény, hogy a Szovjetunió, a Kínai NK és a többi népi demokratikus ország nagymértékben hozzájárult a nemzetközi feszültség enyhítéséhez.

Mindannyian emlékszünk a múlt év őszén bekövetkezett eseményekre is, amelyek szemmel láthatóan rosszabbá tették a nemzetközi színterben a helyzetet, ismét kiéleztek a nemzetközi feszültséget.

Ezek az események az imperialista körök agresszív akcióinak a következményei voltak. Ezeknek az agresszív akcióknak az a céljuk, hogy megerősítsék az imperialisták egyre inkább gyengülő keleti pozícióit, hogy ezen a területen újra visszaállítsák a gyarmati rendszert, hogy megintassák a szocialista országok egységét és hogy a provokáció és a közvetlen háborús kalandok politikájával elmergessék a nemzetközi légkört.

Ily módon éles harc bontakozott ki a béke, az általános biztonság és a társadalmi haladás ügyét védelmező erők és a reakció, az imperialista agresszió erői között.

gok közötti megértést és konkrét együttműködést elősegítették azok a látogatások, amelyeket Gerhardsen ur, Norvégia miniszterelnöke; Hansen ur, Dánia miniszterelnöke; Erlander ur, Svédország miniszterelnöke; Franciaország kormánykülöttsége, élén Guy Mollet miniszterelnökkel és Belgium kormánykülöttsége, élén Van Acker miniszterelnökkel tettek a Szovjetunióban.

Eredményesen bontakozott ki a Szovjetunió által kezdeményezett parlamenti küldöttségsere számos országba. Kiszéledtek a Szovjetunió nemzetközi gazdasági és kulturális kapcsolatai.

A nemzetközi feszültségben beállt enyhülés utat nyitott a fegyverkezési hajszára nyomán az emberiség vállaira nehezedő súlyos terhek csökkentésére.

A Szovjetunió nagy erőfeszítéseket tett a holtpontra jutott lezserelési kérdés megoldásának előmozdítására: 1,840,000 emberrel csökkentette egyoldalúan fegyveres erőinek állományát és ennek megfelelően a költségvetési előirányzatokat.

A Szovjetunió 1956. januárjában visszajuttatta Finnországnak a porokk-aludó katonai támaszpontot, Kína, Lengyelország, Csehszlovákia és a többi népi demokratikus ország jelentősen csökkentette fegyveres erőinek létszámát és katonai kiadásait.

A szovjet kormány 1956. november 17-én nagyjelentőségű új javaslatait terjesztett elő a lezserelés kérdésében, jelentősen megkönnyítve a meggyőzés lehetőségét. Horvát fogadtak azonban a főbb nyugati hatalmak a Szovjetunió, a népi demokratikus országok és az összes békeszerető erők ószinte törekvéseit a béke megszilárdítására.

A tények azt bizonyítják, hogy az említett országok kormánykörüiben két külpolitikai irányzat harcol egymással. A tisztában lévő politikai meggyőződés, hogy országok nemzeti érdekei megkövetelik a nemzetközi feszültség enyhülését. Ennek ellenére 1956. végén és most, merőben ellentétes irányzat győzött ezeknek az országoknak a politikájában. Nyilvánvaló, hogy a népek közötti együttműködés megszilárdulása semmiképpen sincs inkább a második irányzat híveinek, akiknek fontosabb az egyéni érdekeik a nemzeti érdekeknél, a béke és a biztonság érdekében. Ezért nemcsak, hogy nem támogatják a Szovjetunió és a többi békeszerető állam kezdeményezését a nemzetközi helyzet meggyőzésére, hanem ellenkezőleg, nyílt támadást kezdtek két fő irányban, — egyrészt a keleti népek nemzeti felszabadító mozgalmát ellen, másrészt pedig a szocialista államok nagy közössége ellen.

Igy tehát bizonyos imperialista körök kinyilvánították magukat a béke egymással szembe fordított eszméjének előadása alól és továbbra is arra számítanak, hogy erőszakos eszközökkel fogják megoldani a nemzetközi kérdéseket.

Természetes, hogy ebben jelentős szerepet játszik az a tény is, hogy a monopolisták a nemzetközi feszültséget kihasználva féktelenül fokozzák a fegyverkezési hajszát, minthogy a katonai rendelések hatalmas profitot hozhatnak nekik. Ismeretes, hogy az északatlanti tömb 7 éves fennállása alatt a tagállamok több mint 364 milliárd dollárt költöttek a fegyverkezésre. Az előirányzatok szerint a NATO tagállamai 1957-ben további 5-8 százalékkal fogják fokozni katonai kiadásait. Jelenleg az Egyesült Államok ugyanannyit költ fegyverkezésre, mint amennyit a háború éveit költött. Így 1940-1945-ben az Egyesült Államok katonai célokra évente átlag 42 milliárd 200 millió dollárt költött, az 1957-1958. költségvetési évre az Egyesült Államok 45 milliárd 300 millió dollárt irányzott elő, és az elmúlt háborúból származó kötelezettségekre eszközölt fizetésekkel együtt összesen 57 milliárd 300 millió dollárt költ, ami azt jelenti, hogy az állami költségvetés összes kiadásainak 77 százalékát fordítják hadügyi kiadásokra. Ez a katonai költségvetés a fegyvergyártásra berendezkedett monopolizmus számára igazi aranybányát jelent. Vajon melyikük volna hajlandó csökkenteni profitját?

A Szovjetunió és a nyugati országok közötti baráti kapcsolatok megszilárdításának szempontjából igen nagyjelentőségű volt Nehru urnak, India Köztársaság miniszterelnökének és Radhakrishnan urnak, a Köztársaság alelnökének, Szuharno urnak, Indonézia Köztársaság elnökének, Mohammed Reza Pahlevi iráni sahna, Kuaiti urnak, Szíria köztársasági elnökének, U Nu urnak, Burma miniszterelnökének, Mohammed El-Badr urnak, Jemen Minisztertanács alelnökének, Norodom Sziánu urnak, Kambodzsai királyi szónokának, Icio Hatoyama urnak, Japán miniszterelnökének, Sardan Mohammed Daud urnak, Afganisztán miniszterelnökének látogatása a Szovjetunióban.

Finnországgal való jószomszédi viszonyunk még jobban megszilárdult Pasakivi volt finn köztársasági elnök, Kekkonen jelenlegi köztársasági elnök és Fagerholm miniszterelnök országunkban tett látogatásai nyomán.

A Szovjetunió és a nyugati országok közötti baráti kapcsolatok megszilárdításának szempontjából igen nagyjelentőségű volt Nehru urnak, India Köztársaság miniszterelnökének és Radhakrishnan urnak, a Köztársaság alelnökének, Szuharno urnak, Indonézia Köztársaság elnökének, Mohammed Reza Pahlevi iráni sahna, Kuaiti urnak, Szíria köztársasági elnökének, U Nu urnak, Burma miniszterelnökének, Mohammed El-Badr urnak, Jemen Minisztertanács alelnökének, Norodom Sziánu urnak, Kambodzsai királyi szónokának, Icio Hatoyama urnak, Japán miniszterelnökének, Sardan Mohammed Daud urnak, Afganisztán miniszterelnökének látogatása a Szovjetunióban.

Finnországgal való jószomszédi viszonyunk még jobban megszilárdult Pasakivi volt finn köztársasági elnök, Kekkonen jelenlegi köztársasági elnök és Fagerholm miniszterelnök országunkban tett látogatásai nyomán.

A Szovjetunió és a nyugati országok közötti baráti kapcsolatok megszilárdításának szempontjából igen nagyjelentőségű volt Nehru urnak, India Köztársaság miniszterelnökének és Radhakrishnan urnak, a Köztársaság alelnökének, Szuharno urnak, Indonézia Köztársaság elnökének, Mohammed Reza Pahlevi iráni sahna, Kuaiti urnak, Szíria köztársasági elnökének, U Nu urnak, Burma miniszterelnökének, Mohammed El-Badr urnak, Jemen Minisztertanács alelnökének, Norodom Sziánu urnak, Kambodzsai királyi szónokának, Icio Hatoyama urnak, Japán miniszterelnökének, Sardan Mohammed Daud urnak, Afganisztán miniszterelnökének látogatása a Szovjetunióban.

Finnországgal való jószomszédi viszonyunk még jobban megszilárdult Pasakivi volt finn köztársasági elnök, Kekkonen jelenlegi köztársasági elnök és Fagerholm miniszterelnök országunkban tett látogatásai nyomán.

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

Vörös Lobogó

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XIII. évfolyam, 3724. szám

1957. február 15. péntek

4 oldal, 20 bani

A mozdonyvezető, a fűtő és a mozdony

Fáradtan pőfőgött, szuszogott a 2661-es számú teheroniat mozdonya, az illai dőlőmúson. Vízet vettek. De minek ennyi víz, hiszen Soborsinnál ujjra „látanak” gondolhatták volna az illai vasutasok.

Nem tudták azonban, hogy Sanislao Iacob mozdonyvezető és Demosoreanu Teodor fűtő, akik Piskitől már 210 perces késéssel indultak, elhárították, hogy Aradig, behoznak valamit ebből a késésből.

Meg is indult a hosszú rakomány és az éjszakában a távolról fényesen csillogó piros, zöld, sárga jelzőlámpák szinte csalogatták a kilométerköveket maga mögött hagyó pőfőgő, vastestű gépjárműt.

Megérkeztek Soborsinra is, de a mozdonyvezető, fűtő és a 2661. vonat megállás nélkül hazafelé tartott.

— Todore, mulassuk meg mi is, hogy méltóan köszöntjük ünnepünket — február 16-át — mondta a mozdonyvezető — hozzuk be a késést.

Ejjel 1-kor Aradra érkeztek az indulásnál levő 210 perc helyett 70 perces késéssel. Jó munkát végeztek

mindhármán: a mozdonyvezető, a fűtő és „az öreg mozdony”.

Sanislao Iacob négy éve vezeti ezt a mozdonyt és 1924 óta dolgozik a vasutnál. Középtermetű, zömök ember. Szereti foglalkozását, megbecsüli munkatársait és jeltöve óvja mozdonyát.

Allandó feladatként vállalta a vonatterhelés növelését. Ebben az évben körülbelül 12-szer tett eleget ennek a vállalatnak, ami azt jelenti, hogy átlagosan 150-200 tonnával nagyobb a vonat terhelése a rendszer. Btuoó módszerét pedig már idestova öt éve alkalmazza, ami havonta átlagosan 40 tonna tüzelőanyag-megtakarítást jelent.

Sanislao Iacob munkájával hálátja meg mindazt, amit a népi demokrácia neki is „ittatott. Nagybibik fia Temesváron elvégezte a szakmai iskolát, ahonnan forgalmistaként került ki. Kisebb fia esti liceumban folytatja tanulmányait. Májusban Sanislavék beköltözhetnek saját — állami kölcsönön — most épülő családi házukba.

Élenjáró vasutasok

Az aradi állomás gurító dombján dolgozik Brinda Gheorghe váltókezelő, akiről valamennyi munkatársa úgy tudja, hogy a szakma kiváló ismerője és minden bizonnyal ebben sok igazság van.

Ugyancsak az aradi állomáson, a forgalmi irodában dolgozik Mane-lici Mihai, akinek munkája nagyban hozzájárul a vasúti szállítási pontos sághoz.

Akik a November 7 gyárban dolgoznak

Eddig még kevés szó esett a November 7 gyár belső szállítást végző vasutasokról, munkájukról. Pedig sok szempontból példaként említhetők, hiszen igekeznek a legelkiismeretesebben elvégezni a nem is olyan könnyű munkát.

Itt dolgozik — még hozzá nagyon jól a Vasile mozdonyvezető,

hatvanhétéves Risa Lajos mozdonyvezető, akit munkatársai egyszerűen Lajos bácsinak hívnak. Szállítási tervvel rendszeresen 20-25 százalékkal haladja túl. O azonban nem az ügyedűli, aki igekezik minél jobban elvégezni munkáját. Jól dolgozik például Macean, a Vasile mozdonyvezető,

Borsi György és Tulcan Gheorghe fűtők, Milescu Nicolae és Olteanu Carol fekézők és mások.

A November 7 gyár-
nál, a három váltásban dolgozó vasutasok az üzemi bizottsággal együttesen elhatározták, hogy a Vasutasok Nap-
ja tiszteletére versenyt szerveznek.

Sajtóértekezlet a Német DK bukaresti nagykövetségén

A Német DK bukaresti nagykövetségén kedden délelőtti sajtóértekezletet tartottak. A sajtóértekezleten Werner Eggerath, a Német DK bukaresti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete tájékoztatta a megjelent újságírókat az NSZEP Központi Bizottságának 30. plenáris ülésén hozott határozatairól, továbbá a Német Demokratikus Köztársaság egyes napirendben lévő bel- és külpolitikai kérdéseiről.

Ezután Werner Eggerath nagykövét és a követség tagjai válaszoltak az újságírók kérdéseire.

(Agerpres)

Mit szállítunk a közeljövőben külföldre

Külkereskedelmi vállalatunk az utóbbi időben újabb áruszállítási szerződéseket kötött.

A Kínai Népköztársaság nagy rendelést adott fel vasúti tartálykocsikra. A kocsik szállítása már meg is kezdődött. A Koreai NDK-nak tehervagonokat szállítunk.

Az „Industrial Export” külkereskedelmi vállalat nagymennyiségű árucikre kapott rendelést. A vállalat közvetítésével a ploesti „I. Mai” gépgyár új megrendeléseket kapott közlekedési felszerelésre. A Német Demokratikus Köztársaság 1200 méterig hatoló teljes mélyfúró berendezéseket és más közlekedési felszereléseket rendelt. A Kínai Népköz-

társaság és a Magyar Népköztársaság az idén is importáló megrendeléseket kötöttek. A ploesti üzemnek 1957-re feladott rendelések négyeszeresen meghaladják az 1953. évi színvonalat.

Az S-3 típusú román gyártmányú esztergapad, amelyet szép sikerrel mutatunk be az utóbbi nemzetközi vásárokon, az idén is nagy keresletnek örvend. A helsinki „Keskus Oy” cég újabb tétel esztergapadot rendelt. Egy másik finn cég, „Elenek Oy” egyenirányított rendelt villamoshegesztésre. A colombói „Standard Electric Company” egyfázisú villanyórákra adott fel rendelést. A bejruti „Buri Freres” cégnek villanyvasalókat szállítottunk.

Ahol az egész falu a társulás tagja

Az újbodrogi I. Rangheő mezőgazdasági társulás hatvanhárom tagot számlál, ami azt jelenti, hogy a falu minden földművese tagja a társulásnak. Az a körülmény, hogy a falu valamennyi dolgozó paraszta kölcsönös segítséget ad egymásnak és szervezettel dolgozik, meglátszik a munkájukon. De beszéljünk a tények:

Mig a tagy tartott az utak járhatók voltak, a társulás tagjai tizenkét hektár betárolásához eleendő trágyát hordták ki. Tanase Ioan néptanácsi képviselő, hogy példát mutasson a társulás többi dolgozó parasztjainak, egymaga husz szekér trágyát vitt ki földjére.

A trágyahordáson kívül még más hasznos dologgal is foglalkoztak a téli napokban a dolgozó parasztok: a tanulással. Az agrotechnikai tanfolyamot a társulás valamennyi tagja rendszeresen látogatta. Ezek az előadások nem veszték kárba, amit mi sem bizonyít jobban mint az, hogy a tanulattak a gyakorlatban is alkalmazták. Moldovan I. a zádorlaci néptanács mérnöke például többek között előadást tartott a hibridkukorica vetésének előnyéről. Az előadásban említett példák meggyőzték a falu dolgozó parasztjait, akik elhatározták, hogy idén csak hibrid-vetőmagot juttatnak a földbe. Ez irányban már meg is indult a munka. Az utóbbi napokig

becseréltek hatszáz kiló kukorica-vetőmagot az ujaradi állami gazdaság zádorlaci részlegén s a cseré tovább folyik, amíg mind a negyvenöt hektár bevetéséhez eleendő vetőmagjuk lesz.

Kurawcsky Julia tanítónő is segítségével volt a dolgozó parasztoknak. Minden gyerekkel hozottat szülei vetőmagjából az iskolába és csirázatási próbákat készített. Januárban a hordozható magtízítő és csávázó gépeket a társulás minden tagja megkapta, s a ház-nál helyben kitisztíthatták, csávázhatták vetőmagjaikat. Ma már a társulás minden tagjánál vetésre készen áll a tisztított, csávázott mag.

Az ékeket, boronákat és más mezőgazdasági felszerelést a vezetőtanács által megállapított terv szerint a társulás minden tagja a zádorlaci kollektív gazdaság műhelyében kijavíttatta. A vetőmag-tisztításban, a trágyahordásban, a javításban és más munkálatokban elért eredményeikért példaként említhetjük meg Seman Dumitru és Vasici Petru nevét, mert minden munkájában élen jártak.

Február 7-én, a napsütéses melegítő kinasználva, megkezdte a szántást a fenlaci gép- és traktorállomás Ande Ioan vezette traktorbrigádja. A brigád tagjai pár nap alatt mintegy 35 hektáron végeztek 22-25 centiméteres mélyszántást. Roxa Dumitru traktoros

például nyolc hektáron végezte el a munkát.

Sajnos azonban, hogy a fenlaci GTA munkájáról nem lehet csak dicsőíteni beszélni. A társulás tagjai panaszkodnak, hogy a két gabonavető gépet, amelyet javítani küldtek a GTA-hoz, (mivel nekik van hegesztőeszközük, esztergapadjuk, stb.) nem javították meg. Ebben így nincs semmi különös. Nem volt idejük, mondhatná valaki, s még a vetésig van idő! Ez azonban korántsem így van. A valóság ugyanis az, hogy a társulás a két vetőgépet még az elmúlt év áprilisában (!), vagyis az 1956-os tavaszi kampány végén küldte el javítás végett. Azóta az egyre sürgetőbb érdeklődésre a GTA igazgatója állandóan biztatja a társulás tagjait, hogy „majd a jövő héten”. A „jövő hétenből” pedig már néhány tucat eltelt, s a javítást még mindig nem végezték el. Márpedig a gépekre máris szükség volna, mert ha az időjárás továbbra is kedvező lesz, akkor Tanase Iacob és más dolgozó parasztok hozzá akarnak látni a tavaszi arpa vetéséhez. Ahhoz pedig, hogy ezt megtehessek, szükségük van a vetőgépre.

Helyes lenne, ha a társulás tagjainak legközelebbi érdeklődésére a fenlaci géppalómásról a szokásos „jövő héten” helyett azt a választ kapnák: vihetik kijavítottuk...

Sz. K.

UJ SZÜLŐOTTHONT AVATTAK

Január 29-én Szemlak községben a nagynemzetgyűlési választások tiszteletére egy új szülőotthont avattak. Ez az első egészségügyi intézmény, amely Pécska-rajon fennállásának egy esztendő évfordulójára készült el. A rég várt szülőotthon megnyitásának napja, január 29-e ünnepnap volt Szemlakon.

A megnyitót egy díszgyűlésen tartották a kultúrthorban, amelyen több mint 300 lakos jelent meg. Elsőnek dr. Pozner Sándor körorvos szólalt fel, aki rövid beszámolót tartott az orvosi rendelő 1956. évi működéséről. Majd dr. Ujhelyi Tamás rajoni főorvos ismertette az új egészségügyi intézmény jelentőségét, hangsúlyozva, hogy az anya- és gyermekgondozás a Román Népköztársaságban az államnak egyik legfőbb feladatait képezi. Balázs Károly, a Pécska-rajoni néptanács végrehajtó bizottságának el-

nőke ismertette azokat az előnyöket, amelyek a Román Munkáspárt Központi Vezetősége decemberi plenárisának határozatait nyújtanak majd a dolgozók számára. Hajsie Magda szülésznő ígértette, hogy szeretettel fogja gondozni azokat a nőket, akik a szülőotthonban hozzák világra gyermekeiket. Végül Titihazan elvtársnő, a falusi nöbizottság nevében további támogatásról biztosította a szülőotthon munkaközösségét.

Ezután a megjelenteket meglátogatták az új szülőotthont, amely az orvosi rendelővel együtt a falu legszébb épületében nyert elhelyezést. Szemlak lakossága tizenkétezer lejjel járult az épület rendbekerítéséhez.

Dr. Ujhelyi Tamás,
rajoni főorvos

Az 1903-ás forradalom

ROMÁNIAI VISSZHANGJA

Otvenkét évvel ezelőtt villámgyorsan futott szét a hír az egész világon: Oroszországban kitört a forradalom. Már az első hírek élénk visszhangot keltettek mindenütt és két tábora osztoztak a világ közvéleményét: a forradalom híveinek és ellenségeinek táborára.

A nemzetközi burzsoázia ellenforradalmi frontba tömörülve segédkeztetett a cári önkényuralomnak; a nemzetközi proletariátus nagy lelkesedéssel és teljes erejével állt az orosz proletariátus oldalára.

A cári despotizmus pétérvári mézslálásának híre a nemzetközi proletariátussal együtt Románia fiatal munkásosztályát és szegényparasztságát is felháborodással és gyűlölettel töltötte el. Ebben az időben a romániai munkásmozgalmak az uralkodó osztályok elleni harca nyomán az ideiglenes hanyatlás éveit élte. A pétérvári esemény volt az a szikra, amely új lendületet adott országunk munkásmozgalmának.

Románia kegyetlenül kizsákmányolt proletariátusa és parasztsága már az első napokban habozás nélkül az orosz forradalom mellé állt. Számos nagygyűléssel, tüntetéssel lejezték ki együttérzésüket az orosz néppel.

A pétérvári mézslálás elleni tiltakozó mozgalommal — amely különösen éles formát öltött 1905 nyarán, a Potyemkin tengerészainak fogadására és megvédésére irányuló akció során — Romániában a munkásmozgalmak újabb fellendülése kezdődött. A romániai proletariátus 1905 és 1907 között több mint kétszáz sztrájkot szervezett, amelyek szórványos jellegű gazdasági harcok általános politikai jellegű harcokká fejlődtek. E harcok tüzeiben alakultak meg az első szakszervezetek, amelyek 1906 nyarán új, egységes szövetségbe tömörültek.

Az 1905-ös orosz forradalom hatása falvainkban is erőteljesen megnyilvánult. A földtelenség mind erőteljesebben rányomta bélyegét a parasztok életére. Az orosz forradalom híre bizalommal töltötte el a szegényparasztokat. Ezután gyakrabban hangzott el közöttük a „földet akarunk”, „el a bojárakkal és bérlokkal” jelszó. Ez 1907-ben kitört a lázadás.

A népi demokratikus rendszer éveiben nyilvánosságra hozott dokumentumok az 1907-es lázadásról, rámutatnak arra a hatalmas befolyásra, amelyet az 1905-ös forradalom hatása jelentett hazánk munkásmozgalmára. A pascani, galaci és más városok munkásságának magatartása a fellázadt parasztok iránt, első jelei hazánkban a munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetségének.

A munkásosztály és a dolgozó parasztság harca a kapitalista földesuri iga alóli felszabadulásért a Kommunista Romániai Pártjának megalakulásával új, egyetemessé váló szakaszba érkezett. A párt vezetésével az egész dolgozó nép harcba indult az akkori rendszer felszámolásáért.

A romániai forradalmi mozgalom és annak egyik fő fejezete: az 1907-es parasztfelkelés, a román nép dicsőséges forradalmi hagyományairól és az első orosz forradalom hatalmas nemzetközi jelentőségéről tanuskodik.

Octav Băncilă: 1907

Egy szemtanú, aki Radeni-lasi faluban végignézte, hogyan „hallgatta ki egy őrnagy Stefan Furtuna parasztot, a függetlenségi háború veteránját, akinek 5 kitüntetése volt, leírja ennek a grivici hősnak és más parasztnak a megkínzását, kigunyolását és legyilkolását.

AZ ORNAGY: „Te vagy a lázadó fej? — Az őrmesterhez fordulva pedig a következőket mondotta: „Verjétek jól meg, csipkedjétek tüzes vassal, hadd tudja meg, hogy törvénykönyvünk és törvényeink vannak, amelyeknek engedelmeskedniük kell és senki sem járhat a maga feje után. Mit gondoltok, ti részegesek, eljött annak az ideje, hogy meggyalázzatok az ország és Ofeisége nevéért? Banditák!”

FURTUNA: „Engedelmet kérek, őrnagy ur” — kezdte Furtuna szelid hangon, de szikrázó szemmel. „Mi, parasztok szövedjük a kegyetlen cicociok rablását, gyermekeink tél idején ruha nélkül és éhesen maradnak. Egész nyáron a bojár földet dolgozunk, úgy dolgozunk mi is, gyermekeink is, mint valami rabok és évről-évre egyre süllyedünk az adósságban: már szentképeinket is el kellett adnunk, hogy a bojár járandóságát kifizessük... Csak sirunk, csak panaszkodunk... panaszt panasz után küldtünk Ofeiségekhez is, de meghallgatott-e bennünket valaki? Igazságot adott-e nekünk valaki? Vannak törvények és szabályok, ahogy ön is mondja, vannak... senki sem tagadja. De a törvényben nincs megírva, hogy nekünk parasztnak mikor van igazunk és amikor meg van írva a törvényben, akkor sincs igazunk. Mindent eltűnünk, hiszen... mi parasztok erősek vagyunk a türesben és buták vagyunk; erősek vagyunk, mivel kutyamódra türeink és buták vagyunk, mert ha nem lennénk buták, nem tűrhelnénk.”

AZ ORNAGY: „Hogy van az, hogy éppen te, akinek példát kellene adnod a becsületben és az okosságban, hiszen az ország érmekei adott neked katonai becsületet... éppen te nem gondoltad meg, hogy viselkedéssel meggyalázzod az ország és Ofeisége nevéért?”

FURTUNA: „Eppen erre nem gondoltam, őrnagy ur és nem is gondolhattam rá... Boríték be az embert tetőtől-talpig érmekekkel és önték rá az egész ország és Ofeisége becsületét, ha az éhség mardossa, hiába Fejedelem, hiába ország. Vajon elverik-e az érmekeket az éhséget?”

Az őrnagy arca kivörösödött s megdöbben Furtuna válaszára. Az egész testén átlikázott a düh, vesztetten rárohant az agg harcosra, leszakította rongyos szumánjáról a kitüntetések és a sárba dobta azokat. „Ha nem tudod értékelni és megbecsülni az ország kitüntéseit, te nyomorult, vedd le és mint méltatlan ne mocsokold be azokat.”

VALLATÁS

FURTUNA: Iga zat szölvé, őrnagy ur, sok nyomorúságot és nehézséget túrtam ezen a világon. Nehéz volt a sorsom, de... nem vétetem Ofeisége becsületét ellen. Drága volt nekem is az, hogy magammal hordhattam a Fejedeleme egy jelvényét... volt még egy ajándékom a Fejedelemtől... egy kürt. De az adóbehajtó elvette tőlem zálogba... valamicske pénzhatáráért. Ezzel a kürttel futtam a támadást a grivici erőd emelkedőjén, patakban folyt a vérem itt a homlokomon, erről a helyről, de futtam a trombitát, hogy buzdítsam a katonákat fel a dombra... úgy futtam, hogy hitem Ofeisége füleig is eljutott. Ofeisége nekem adta a kürtöt, amit a végrehajtó vitt el és az érmekeket, amelyeket ön a lába alá vetett. Akkor kedves voltam a Fejedeleme, de most ugy látszik, hogy ő is megutált bennünket s elküldötte önt, hogy visszavegye tőlünk azt is, amit adott.”

Igy ért véget a vizsgálat... következik annak az ítéletnek kíméletlen végrehajtása, melyet az ur méltatlanság gyűlölete diktált rabzolgája ellen... Szürkületkor, a falu szélén, szélvihartól korbácsolt mezőn, a parasztsportra leadott sortűz villanásánál még egyszer feltűnik Stefan Furtuna veterán becses arca, szikrázó szeme, majd puskaropogás közben zuhan rá bajtársainak testére az 1877-es grivici ostrom kürtöze, Furtuna. A haza valóban hálás volt neki.

A Radeni községbeli moldoval paraszt, Stefan Furtuna, mártír, aki életét áldozta a román parasztság felszabadításáért.

Tudor Arghezi

BOSSZU

Szemelvények az „1907” című kőtetből

Nyár volt. A bojár akkor Erkezett a vonatból, S a kocspártnán hatradólt. Izott, szinte lángolt a föld. S láncsak egy-két paraszti fő Bukkant a rozs közül elő. Az ur csak elámul, hogy mindjárt Tizen is elkapták a kantárt S hogy hirtelen a tiz helyett Száz fő kerekedett. — Szállj le uram, — mondták — a szó, Szajlás hiábavaló. Számvetésre hely amugy sincs jobb, (Az ur még szöpta a narancsot) Persze ez paraszt-számvetés. Nyald csak végig mind a tiz ujjad, Kárre nem megy egy csepp sem. No, le a földre frissen! Előbb káromkodott. De rájött, hogy vége legott. Körül rettentő csend nyugtázte földjét. Egy pusztát adna, hogy most meg ná öljék! Tücsök zengték be a teret, S ő lihegett. Mint gonosz jel, egy kis tücsök Kocsjába is beszökött. „Tán sírásom lesz e barna bogár!” Gondolkozott reszkette a bojár. Az idő délutánra járt. Valahonnét a szemhatárt Kis harang szava kongta be. — No, lám csak mennyire Gondol felked üdvöre ez a papl. A keresztvételis újjában maradt. — No szállj le már, őregl S a torz arc remegett.

SZEMLER FERENC fordítása.

A BIRO ELÖTT

Részlet Liviu Rebreanu LÁZADÁS című regényéből

A CSATTOGÓ hideg már négy hete tartott. Még karcsosny előtt kezdődött és most sem akart az idő meglágyulni. A falut övög erő hó takarta. A kandallóban sohasem aludt ki a tűz. Az öreg Miron megkönyörült a szegényeken s megengedte, hogy erdejéből ingyen hozhassanak rőzsét, száraz galyat. De a tél nagyon elnyúlt, s mind kevesebb volt már a tűzrevaló. Egyesek a kerítésüket kezdék eljűteni, mások a gyümölcsfákat vágták ki.

A következő vasárnap a község házában csak úgy szorongott a nép. A bíró nyugodtan megvárta, amíg mindenki megérkezett, addig senki sem közele, milyen parancsok várnak kihirdetésre. Csak, amikor már látta, hogy a pitvar is zsúfolásig megtelt, s a hivatalban sem lehet megmoccanni, akkor kezdett beszélni. Hangja kissé remegett a pálmától, amit az imént a kocsmában felhőrpintett. Először csak magát dicsérte; elmondta milyen emberes ember, milyen keresztényl mó-

don bűnik mindenkiel s mennyire szeret megbecsülni még a bűnösnek is. Aztán komolyabb dologra tért s arról panaszkodott, hogy Amara maholnap már valóságos rablótanya hírében áll: karcsosny óta egy éjszaka sem múlt el anélkül, hogy valahová be ne törték volna. Cosma Buruiana birtokán például úgy fosztogatnak, mintha az erdő közepén lennének s ha így megy tovább, hamarosan egy szem kukorica sem marad.

— Eleget ölték már az ősszel is miatta a zsandárok — mordult közbe Serafin Mogos úgy, hogy mindenki meghallhatta.

A bíró ezt nem is tagadta, de arra emlékeztette a népet, hogy a bérlo becsületesen igyekezett mindenkit kárpótolni a szenvedéseikért, bár erre igazán nem volt kötelező. Leonté Őrbisor azonban közbekidőlt a pilvarból: — Igen ám, de a verést nem lehet visszazsírni!

— Cosma Buruiana eddig még

panaszt sem tett — folytatta a bíró, — nehogy megtudja az öreg bojár, s akkor megint baja támadjon sok embernek. Egy hét óta azonban a gonosztevek már Miron ur portája körül ólálkodnak. De hát az urak miatt még csak hagyján, elvégre sokan azt mondják, jut is, marad is... A baj ott kezdődik, hogy már a szegény emberektől is lopnak, hol egy tyukot, hol némi kukoricát, a papról pedig elszedték két, karcsosnykor vágott disznajának minden husát! A veje maga is itt van: ő a megmondóhajója, vajon igaz-e!...

A bíró megdült, hogy Filipet szóhoz engedje. Amaz nehézkesen készült a beszédhez, bólogatott, torkát köszörülte s kemény szavakat szeretett volna használni azok ellen, akik még az egyház szolgáit sem kímélik.

Mielőtt azonban beszélni kezdett volna, Ignat Cercei már gyorsan elébe vágott:

— Csak attól lopnak, akitől lehet... Tölem ugyan mit loptatnának? Talán a szegénységet!...

Néhányan elnevelték magukat, bent a hivatalban is, de különösen odakünt a tornácra.

A bíró, hogy tekintélyét valamiképp helyreállítsa, haragosan kiáltotta:

— Most azután elég, barátaim!... Hallgassanak rám jó emberek!

Amikor kissé elült a zaj, így folytatta:

— Annny bizonyos, hogy nagy a szegénység, pusztít az éhség, ez is kétségtelen. De hát ha holnap, csak azért, mert éhes vagy, már az én torkomra fogod a kést? Hát ez is lehetséges?

— Hát... — hallatszot ismét az előbbi éles hang olyanformán, hogy lehetett igenlő, de lehetett tagadó válasz is.

A közbeszóló Melinte Heruimu volt: magas, szikár paraszt. Arca oly apadt volt, mintha súlyos lázban feküdt volna, de szomorú jeleket szemel forró tüzeben villogtak. Három gyermeke ritt odahaza, felesége pedig már öze óta feküdt élet-halál között.

A bíró Melinte feleletét természetesen jobbk értelemében-jogta fel, s azután visszatért bejelentésének tulajdonképpeni céljához. Kihirdette, hogy ő mossa kezét, de azentul megint minden törvénytelenséget csendőrkéze fog adni. A tetteseket meg kell találni, a faluban rendnek muszáj lenni. Serafin Mogos megint közbemordult, mintha tövist döftek volna a szöbbe.

— A zsandárok se azért vannak itt, hogy ok nélkül sanyargassák a szegény embert és csufot üzennek belőle!...

— Akkor az emberek legyenek tisztességesek, Serafin! — vágott vissza erősen a bíró. — Egyéb-ként én ezzel be is fejezem — amit mondani akartam. Most azután maguk beszélhetnek! Csak azul ne hozakodják elő senki később, hogy rossz ember vagyok, s hogy fogalmom sem volt a következményekről!...

HARCA FÖLDÉRT

Ma ötven éve, hogy a román parasztság fellázadt az évszázados földesuri elnyomás ellen. Az 1907-es parasztfelkelés parasztságunk egyik legjelentősebb tömegmozdulása.

A polgári történetírók általában nemigen foglalkoztak a parasztfelkeléssel, hiszen okainak feltárása, a súlyos, embertelen kizsákmányolás vádirata lett volna. „A szerző — egy német polgári történetíró — van az, aki nagy aprólékossgal közöl jelentéktelen adatokat királyokról és rokonairól — egyetlen betűvel sem említi a romániai parasztok 1907-es felkelését” — írja Lenin.

A felkelés kirobantásának okait a földes-földesuri rendszer jellegében kereshetjük. A földbirtokok és nagypolgárok vékony rétege az 80-millió paraszt kifosztására alapította földét és határaitalan fényűzését. A parasztság legfőbbjének egyáltalán nem volt földje. Csak nehezen, hajnalról besötétedésig tartó munkával tudta megszerezni az éhenhalás elkerülésére a legszükségesebbeket. A parasztság függőségével barbar módon visszaélték a bojárak. Egy-egy termékeny pogyon föld után 10—12 nap robotot kellett dolgozniuk a parasztnak. A birtokosok, bérlo, kivétel nélkül arra törekedtek, hogy minél többet sajtoljanak ki az éhes, agyongyűrt parasztságból. A kapitalizmus behatolása a faluba — amely kimozdította a parasztságot régi életformájukból — még nagyobb mértékben tönkretette a parasztokat.

Az elnyomott paraszttömegekben élő elégedetlenség tengerré növekedett. Az elégedetlenség, a lázadás tüze egyre magasabbra csapott a falvakon. Minden embernek megvolt a maga keserősége, melyet már nem hordozhatott tovább. A gyűlölet hullámai lépten-nyomon felcsaptak. Az éhség lázában a parasztek csak földről álmodoztak. Különböző megyék, földbirtokok parasztküldötségei in-

dultak Bukarestbe igazságukért. Végigkínálták a különböző minisztériumokat, hogy megvásárolhassák a falvaik környékén eladóhírben álló birtokokat. De a jó seholsem nyílt előlük. Csak üres szavakat kaptak, ígéreket, tanácsokat és intéseket. Az éhségtől már felőrült, betegségek-től tizedelt emberek között írantaszi-kus hírek kaptak lábra. Mindenfelé fehérbe öltözött éi küldöttekről beszélték, akik a király parancsával járják az országot és azt hirdetik, hogy földet adnak a szegényeknek.

Az 1907-es évi kedvezőtlen szerződéses végül is a lázadás kitöréséhez vezetett. Az embereknek emésztés volt a céljuk: a föld meg szerzése és az urak elűzése.

A felkelés tulajdonképpen Flamin zel, Radeni és Stroești ezak-moldovai falvakban tört ki, de rövid idő alatt faluról-falura kiterjedt a dél-moldovai, havasalföldi és különösen Oltenia Arges-körül vidékre is. Sok helyen a parasztsághoz csatlakoztak a hazatérő, vagy tartalékos katonák is.

A parasztság csak elmaradott, primitív termelészközöket ismert és így nem tudta megvetni az új társadalmi berendezkedés alapját. A parasztek törtek-zuztak, felégették az udvarházakat abban a naiv hitben, hogy a bojárészek kiirtásával megakadályozhatják a bojárak visszatérését is. Ezért vágták el a táviródrókat és szigetelték el magu-

kat a világtól. Azt hitték, hogy ezzel véglegesen elszakítják magukat a városoktól, főleg a Bukarestben döszölő uraktól. Így majd újból visszatérhetnek valami kezdetleges természetű gazdálkodáshoz. A legtöbb helyen a fellázadt tömegekben a düh lélelemmel vegyült arra a gondolatra, hogy talán ottmaradhatnak legyvertelenül, magukra hagyva.

Március 3-án került sor Pascaniban az első összecsapásra a felkelők és a kormánycsapatok között. Noha Románia proletariátusa a marxista

ideológiával felvértezett forradalmi politikai párt hiányában nem is tudta egyesíteni a kizsákmányolás ellen folytatott harcat, a parasztság harcával, mégis az egyetlen társadalmi erő volt, amely támogatta a parasztságot. A pascani összecsapásban a parasztek oldalán résztvettek a helyi vasúti kútóházi munkások is. A vasúti munkások harccal szabaddították ki a vonatból a felkelést vezető le-tartóztított parasztokat.

Egy munkáscsoport kiáltványal fordult a behívott és tartalékos katonákhoz, akiket felszólították, hogy

ne meszárólják le a paraszt testvéreiket. „Mutassatok rá mindenütt az igazi ellenségre és ha szükség és lehetőség úgy hozza, álljatok a felkelők oldalára, harcoljatok az ellenség ellen.”

A lázadás kitörésekor a megrémült bojárak, megzavargadott bérlok felszólították a kormányt, hogy külföldi (osztrák-magyar) segítséget kérjen a felkelés elfojtására. A konzervatív kormány semmiképpen sem volt ura a helyzetnek, s már a lázadás első napjaiban lemondott. Az uralomra került liberális kormány pedig a lázadás gyors elfojtásával akarta helyzetet megalapozni.

A március 13-i parlamentti ülésen mindenki előtt világosan bebizonyosodott, hiába vinnak egy-mással nagyobb harckocsi a liberálisok s konzervatívok, ha közbe érdekeket veszély fenyegeti, azonnal összefognak. „A mi édes hazánk” és egyéb demagóg jelszavakkal indították a katonaságot az erélyes „rendszabályok” végrehajtására. S végül a liberálisok és a konzervatívok a parlament tásjai közepette összelelköztek és eskölköztek.

A tömeglázáddal ellentétben, amely az elszennvedt sérelmek miatt érzett jogos felháborodásból fakadt, a polgárság és a földbirtokosoztály megtörő hadjáratát a véres bosszu szelleme vezérelte. A megtörés célja, hogy lélelmel ébresszen a töme-

Hírek a világából

A Népszabadság kommentálja a Pravda választát, melyet az angol munkáspárti képviselőknek adott

BUDAPEST. (Agerpres.) A Népszabadság című budapesti lap február 12-i számában közölte egy csoport angol munkáspárti képviselőnek a Pravdahoz intézett levelét és a Pravda választát. A lap a választ kommentálva a következőket írja:

A Pravda értékelése megfelel a Magyar Szocialista Munkáspártnak az ellenforradalmi eseményekkel kapcsolatos elemzésének. Az októberi–novemberi fegyveres felkelés ellenforradalmi felkelés volt és ezen nem változtat az a tény sem, hogy kezdetben a bujkáló ellenforradalmárok felhasználják céljaikra az egyes hibák kijavítását követelő tüntetést.

Megfelel a történelmi igazságnak a Pravda ama megállapítása is, miszerint az októberi–novemberi események idején nem volt szó egy, a Finnországban, vagy Svédországban létező „parlamentari rendszerhez” hasonló rendszer meghonosításáról, hanem a fasiszta rezsim uralomra jutásáról Magyarországon. Tény az, hogy a forradalom által megdöntött rend visszaállításának burzsoá hívei között olyan csoportok is voltak, amelyek liberálisabb, parlamentarista rendszer, avagy egyenesen a burzsoádemokrácia visszaállításában reménykedtek. Am a vezető szerep a horvysta és hasonló jellegű csoportok kezébe csúszott át.

Budapesten helyreállítják az ellenforradalom idején lerombolt emlékműveket

BUDAPEST. (Agerpres.) A budapesti városi tanács elhatározta, hogy helyreállítja a népi hatalom idején emelt és az ellenforradalmi felkelés alatt lerombolt emlékműveket. Így először április 4-ig Magyarországnak a fasiszta iga alóli felszabadulásának évfordulójáig — helyreállítják a Gellért-hegyi szabadságobrot, valamint a szovjet hősök Szabadság-téri emlékművét. Mind Budapesten, mind a környéken helyreállítják a Magyarországi felszabadításért és függetlenségért hősi halált halt szovjet katonák valamennyi emlékművét.

GUY MOLLET Washingtonba utazik

PARIZS. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti: A párizsi sajtó közlése szerint Guy Mollet francia kormányfő Washingtonba utazik, ahol február 26 és 27-én tárgyalásokat folytat Eisenhower elnökkel.

A nemzetközi helyzet kérdései és a Szovjetunió külpolitikája

Sepilov elvtárs jelentése a Legfelső Szovjet ülésén

(Folytatás a 2-ik oldalról)

ország indult el ezen az úton. A világ első szocialista állama — a Szovjetunió — köré tömörültek a népek olyan testvéri szövetségei, amelyeknek a történelem s amelynek legfőbb célkitűzése a harmonikus, magasabbrendű társadalmi rendszer — a kommunizmus — felépítése.

Ennek a nagyszerű közösségnek a növekedése és megszilárdulása a világgazdasági szocialista rendszernek megjelenésére vezetett, amelynek szervező része a szocialista tábor országainak világpiaca. Ez a rendszer, amely mindjárt megkezdte és gyorsan felfelé ívelő vonalon halad előre, alapvetően különbözik a kapitalista gazdasági világgazdaságtól, amely történelmi szempontból elavult és hanyatló irányba halad.

A szocialista tábor országai minőségileg új gazdasági törvények alapján fejlődnek. Olyan hajtóerők léptek itt működésbe, amelyek mindegyike itt az új társadalmi és államrend óriási felsőbbrendűsége. A szocialista tábor országai testvéri együttműködésének folyamatában a nemzetközi kapcsolatok új típusa jött létre.

Közzismert tény, hogy a szocialista tábor országai a gazdasági és műszaki fejlődés különböző fokain állnak. A kapitalizmus feltételei mellett ezek az eltérések alapul szolgáltak volna ahhoz, hogy a gazdaságilag erős államok maguk alá rendeljék a kevésbé fejlett országokat. A szocializmus körülményei között az ilyen kapcsolatok teljesen ki vannak zárva. A szocialista országok közötti kapcsolatok a teljes jogegyenlőségen, a területi épség, a függetlenség és az állami szuverenitás tisztelt tartásán, a belügyekbe való kölcsönös be nem avatkozás alapján alakulnak.

és a demokratikusabb csoportok kiszorítása csak idő kérdése volt. De még ha fel is tételezzük, hogy a polgári demokrácia visszaállításának hívei kerültek volna ki győztesként és ha be is vezetik a svéd, avagy a finn parlamenti rendszerhez hasonló rendszert — jöhet ez gya-

Tizenkét éve szabadult fel Budapest a hitleri megszállók járma alól

BUDAPEST. (Agerpres.) Február 13-án volt tizenkét éve annak, hogy a szovjet hadsereg felszabadította Budapestet a hitleri megszállók iga alá. A Népszabadság szerkesztősége cikkében ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy Magyarországon a szocializmus fennállása és jövője elképzelhetetlen a Szovjetunió segítségével és megbontatlan szövetsége nélkül. Magyarországi szovjet tizenkét éve nem léphetett volna a szocializmus építő utra a Szovjetunió felszabadító har-

korlatilag csak ábránd volt, amelyet hamarosan szétfoszott a féltérrel tébolya — a polgári restauráció csak ellenforradalom lett volna, legfeljebb annak egy liberális változata. Ezt tudniuk kell a Pravda-hoz forduló angol munkáspárti képviselőknek is.

ca nélkül. Aki alá akarja aknázni ezt a szövetséget, tekintet nélkül arra, hogy ezt tudatosan teszi, vagy sem, az a szocializmust akarja megsemmisíteni.

A cikk befejező részében ezeket írja: Meg kell védeni és meg kell szilárdítani barátságunkat a szovjet néppel, csak ezen az úton haladva leszünk elég erősek ahhoz, hogy megvédjük hazánk függetlenségét és biztonságát a szocialista építőmunka sikerét.

A Német SzK-kormány sajtóirodájának közleménye N. A. Bulganyinnak Adenauer kancellárhoz intézett üzenetével kapcsolatban

BONN. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

A február 13-i nyugatnémet lapok a Német SzK-kormány sajtóirodájának következő közleményét hozták nyilvánosságra. N. A. Bulganyinnak Adenauer kancellárhoz intézett levelével kapcsolatban:

„N. A. Bulganyinnak, a Szovjetunió miniszterelnökének a szövetségi kancellárhoz intézett kimerítő levele számos kérdést vet fel. A levélben foglalt problémák egyénként utólag kell majd tisztázni és ez eredményre vezethet. Más kérdések azonban a Német SzK és a nyugati szövetségi politikai helyzetének teljesen igazságtalan értékelésén alapszanak. A szövetségi kancellár válaszában, ráér majd ezekre a kérdésekre is.”

A lapok közlik Adenauer kancellárnak a News Chronicle című angol lapnak tett nyilatkozatát. A kancellár kijelentette, hogy N. A. Bulganyin üzenetében felvetett tételek egyrészt igen, más részére azonban semleges választ adnak. Az utóbbiak között szerepel elsősorban, a Német SzK-nak a Nyugat-

tal fennálló kapcsolatát illető problémák. Ezeket a kapcsolatokat — hangsúlyozta Adenauer — semmi sem rendítheti meg. A szövetségi kancellár — mutat rá a lap — örömmel vette tudomásul N. A. Bulganyin üzenetét — nagyon barátságos hangját.”

A Die Welt című lap a miniszterelnökség sajtóirodájának közleményének arra a részére hivatkozva, amely szerint a „levélben foglalt problémák közül egyénként utólag kell majd tisztázni és ez eredményre vezethet”, a következőket írja: „A politikai megfigyelők ebből arra következtetnek, hogy N. A. Bulganyin nem mindegyik javaslatát utasítja vissza. Ez vonatkozik különösen a Német SzK és a Szovjetunió közötti árucserére kibővítésére. Ezzel kapcsolatban, a lap idézi von Scherperberg, a Német SzK külügyminiszterének kereskedelmi-politikai osztálya főnökének legutóbbi nyilatkozatát, amely hangsúlyozza, hogy a Német SzK részére szükséges a „német–orosz kereskedelem bizonyos mérvű fokozása.”

SZIRIA a Biztonsági Tanácshoz fordul az algériai kérdésben

NEW YORK. (Agerpres.) A kairói rádió közli, hogy Zein Ed Din, Szíria állandó ENSZ-küldötte sajtóértekezleten kijelentette, hogy „Ha az ENSZ Politikai Bizottsága nem tanúsít határozott magatartást az algériai kérdésben, a szíriai küldöttség a Biztonsági Tanácshoz fordul ebben a ügyben. Ezt azért tenné — hangsúlyozza a nyilatkozat — mert a Biztonsági Tanács az illetékes nemzetközi fórum, amely megvitathatja a nemzetközi békét veszélyeztető kérdéseket.

Az Osztrák Demokrata Nőszövetség támogatja a magyar nők felhívását

BERLIN. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

A Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség nyilatkozatot tett közre, amelyben rámutat arra, hogy a magyar nőknek, a magyar gyermekek hazatérésének megsegítésével kapcsolatos és a világ valamennyi asszonyához intézett felhívása élénk visszhangot keltett számos ország nőszervezetei sorában.

Az Osztrák Demokrata Nőszövetségől érkezett hírek szerint az Ausztriába menekült magyar gyermekek legtöbbje szüleit tudta és beleegezése nélkül hagyta el az országot.

A nyilatkozatból kitűnik, hogy egyes esetekben a gyermekeket sikerült visszaküldeni hazájukba.

A nyilatkozat eseteket sorol fel, amikor a magyar gyermekeket, a nemzetközi törvények lábbal tiprásával, erőszakkal Norvégiába, Kanadába, az Egyesült Államokba és más országokba hurcolták el Ausztriából. Az ausztriai magyar követséghez 1957 január 20-ig 425 levél érkezett a szülőkől, akiknek gyermekei tudtuk nélkül és akaruk ellenére utazott el Ausztriából. Az Osztrák Demokrata Nőszövetséghez szintén számos levél érkezik, amelyben az anyák gyermekeik felkutatására kérik a Nőszövetséget.

Megérkezett a Szovjetunió nagykövete Japánba

TOKIO. (Agerpres.)

I. F. Tevoszján, a Szovjetunió japán nagykövete és meghatalmazott minisztere február 10-én Tokióba érkezett.

I. F. Tevoszján a szovjet–japán diplomáciai kapcsolatokat helyreállítás után az első szovjet nagykövet Japánban.

A Spanyol Kommunista Párt Politikai irodájának nyilatkozata

PARIZS. (Agerpres.)

A l'Humanité című lap a Spanyol Kommunista Párt Politikai Irodájának nyilatkozatát közli a Franco-rendszer válságával kapcsolatban. A nyilatkozat hangsúlyozza: a Barcelonában, Madridban és más városokban az utóbbi időben lefolyt események, mint például a közlekedési eszközök bojkottálása, a diákok antifasiszta tüntelése, stb., elsősorban Franco tábornok fasiszta diktatúrája ellen irányultak. A Franco-kormány nem volt bátorasága katonaságot használni a madridi és a barcelonai lakosság ellen, mert félt, hogy ez elégedetlenséget vált ki a hadseregen.

A Politikai Iroda kijelenti, hogy a Franco-rendszer jelenleg súlyos válságban megy keresztül, ami tagadhatatlanul azt bizonyítja, hogy a régi módszerek és a régi politika alkalmazásával Franco már nem képes az ország további kormányzására.

Több éven keresztül — hangzik a továbbiakban a nyilatkozat — a monopóliók megakadályozta a legsürgősebb gazdasági kérdések megoldását. Ez súlyos terhet helyezett a munkásszálly, a parasztok, a közép- és a nemzeti burzsoázia vállára. Ez a teher elviselhetetlenné vált. Az infláció a nemzetgazdaságot összeomlással fenyegető méreteket öltött.

Mindezek az események olyan feltételek között zajlanak le, amelyekben a munkásszálly hatalmas harcot vív érdekeinek megvédéséért és ezt a harcot más társadalmi osztályok rétegei is támogatják. Figyelembe véve a jelenlegi nemzeti mozgalmat, a fennálló kérdéseket csupán a legmélyebb menő politikai változásokkal lehet megoldani és elsősorban Franco tábornok diktatúrájának felszámolásával.

A Politikai Iroda hangsúlyozza, hogy a madridi és a barcelonai események újból bebizonyították: a spanyol jobb- és baloldali erők sorában széleskörű mozgalom indult a nemzeti megbékélés megvalósítására, a nép életszínvonalának megjavítására, a béke- és nemzeti függetlenségi politika folytatására, a demokratikus szabadságjogok helyreállítására. A Politikai Iroda felelősi a Spanyol Kommunista Párt számtalan nyilatkozatát, amelyben rámutattak arra, hogy a kommunista párt kész bármilyen hasonló célkitűzésű kormány támogatására. Ehhez hasonló kormányt különböző liberális elemekből állíthatnak össze, mely politikai közegvel met adna, visszaállítaná a politikai szabadságjogokat és minden erejével a nép életszínvonalának emeléséért harcolna. Ez a kormány lehetővé tenné az általános választások megtartását.

A Politikai Iroda nyilatkozatának befejező részében hangsúlyozza: az összes spanyol hazafiak elsőrendű feladata a Franco tábornok diktatúrája elleni harc, az ország súlyos gazdasági helyzetének megjavítása, valamint az ország szuverenitását és nemzeti függetlenségét veszélyeztető amerikai imperializmus javára történő újabb engedmények elleni küzdelem.

Nyugatnémet politikai körök N. A. Bulganyinnak Adenauer kancellárhoz intézett üzenetéről

BONN. (Agerpres.)

A DPA nyugatnémet sajtóügynökség jelentése szerint, Adenauer kancellár és von Brentano, a Német Szövetségi Köztársaság külügyminisztere között eszmecsere folyt le N. A. Bulganyinnak, a Szovjetunió miniszterelnökének Adenauer kancellárhoz intézett üzenete felett.

A sajtóügynökség kormánykörökre való hivatkozással rámutat arra, hogy Adenauer és Brentano meggyőződtek abban: a kormány hivatalos állásfoglalását az üzenettel kapcsolatban a február 13-án megtartott minisztertanács ülésén határozták meg. Az üzenetre később adnak választ, mivel a szövetségi kormány előbb nyugati szövetségeseivel öhajja megvitatni a szovjet akcióit.

Kormánykoalíciós körökben — mutat rá a DPA sajtóügynökség — úgy vélik, hogy a Szovjetunió és a Német Szövetségi Köztársaság közötti kapcsolatok megjavítását célzó „szovjet tevékenység” a „Nyugat és Kelet közötti légkör megjavítását célzó moszkvai általános terv egyik részét képezi”. A fenti körök véleménye szerint az üzenet főképpen a két ország közötti kereskedelmi kapcsolatokat megjavítását célozza. A fenti körök úgy vélik, hogy kereskedelmi szerződés, konzuláris egyezmény, kulturális egyezmény megkötése, valamint a két ország alattvalóinak kölcsönös hazatelepítése „kiinduló pontot képezhet” az eredmény elérésére”. A hírügynökség rámutat arra is, hogy N. A. Bulganyin Adenauer kancellárhoz intézett üzenetének hangja „szíves és békés”.

Ugyanakkor azonban a sajtóügynökség megkísérli a Szovjetunió miniszterelnöke üzenetét alaptalanul „taktikai fogásnak” minősíteni, amelynek célja „egyenlenséget keltetni” a Német Szövetségi Köztársaság és nyugati szövetségesei között, sőt mi több befollyasolni a Német SzK 62. paragrafusát.

lista országok kapcsolataiban nincsenek, de nem is lehetnek áthidalhatatlan ellentétek vagy érdekesztetőségek.

Természetesen a népek e nagy családjának életében bizonyos hibák, nehézségek és hiányosságok is előadhatnak. De mihielyt e hiányosságokat és hibákat felismerjük, kiküszöböljük és felszámoljuk őket.

A szovjet kormány az SZKP XX. kongresszusa történelmi jelentőségű határozatai értelmében megteremtette a felül intézkedéseket annak érdekében, hogy kiküszöböljön minden olyan okot, amely sürdöst vagy nézeteltérést okozhat a testvéri országok kapcsolataiban.

1956 október 30-án közbe tettek a Szovjetunió és a többi szocialista országok barátsága, együttműködése alapjainak megszilárdításáról szóló szovjet kormánynyilatkozatot, amely világosan megszövegezte a proletár internacionalizmusnak a szocialista tábor országai közti együttműködés jelenlegi szakaszában alkalmazandó irányelveit.

E határozat szellemében a szovjet kormány az utóbbi hónapokban kétoldalú megbeszéléseket folytatott a Lengyel NK, a Román NK, a Német DK, a Kínai RK, s a Csehszlovák Köztársaság kormányával. Ezekben a szívesen, baráti légkörben lefolyt tárgyalásokon a teljes egyetértés és őszinteség szellemében behatóan és sokoldalúan elemezték a szovjet állam és a többi szocialista államok közötti kapcsolatokat, és olyan határozatokat hoztak, amelyek biztosítják a politikai, gazdasági és kulturális

együttműködésük további megerősödését és fejlődését.

A tárgyalások eredményei ismétlen és meggyőző erővel bebizonyították az egész világnak a szocialista közösség megbontathatlan barátságát és összeforrottságát.

Az a kapcsolatban, hogy az imperialisták fokozzák a szocialista tábor országai elleni szubverzív tevékenységüket, a szocialista országok közötti egység és testvéri együttműködés szakadatlan megszilárdítása rendkívüli jelentőségre tesz szert.

A testvéri egység és együttműködés a szocializmus minden hívének legfőbb nemzetközi parancsa. Minden olyan akció, amely megszegte ezt a parancsot kárt okoz a béke, a demokrácia és a szocializmus ügyének.

A jelenlegi helyzetben, amikor még működnek az imperialista hatalmak agresszív tömbjei, s különösen most, amikor a legfőbb imperialista katonai csoport az északatlanti katonai paktum fokozza háborús készületeit, s amely csoportnak az újrafegyverkező Nyugat-Németország is tagja — a szocialista tábor államai kénytelenek voltak a Varsói Szerződés keretében kölcsönösen katonai kötelezettségeket vállalni. Mindaddig, ameddig imperialista tömbök léteznek, mindaddig, ameddig nem számolják fel az idegen területeken létesített katonai támaszpontokat, a Varsói Szerződés szervezeteinek állandó megszilárdítása az összes szocialista országok szent kötelessége.

(Folytatás lapunk holnapj számában)

MOSZKVA. (Agerpres.) — D. T. Sepilov jelentésével kapcsolatban a Szovjetunió Legfelső Szovjetje az alábbi határozatot hozta:

Miután meghallgatta és megvitatta D. T. Sepilovnak, a Szovjetunió külügyminiszterének „a nemzetközi helyzetre és a Szovjetunió külpolitikájára” vonatkozó jelentését.

A Szocialista Szovjet Köztársaságok Szövetségének Legfelső Szovjetje elhatározta:

jóváhagyja a Szovjetunió kormányának külpolitikáját.